

Heti üzenet 2017. Augusztus 28.

Kereszt, teher, gyengeség

A keresztény élet egy olyan oldaláról fogok most írni ami kicsit más megvilágításba helyez számos dolgot az életünkben. Ahogy e heti áhítatunk címe is jelzi, szót fogok emelni a keresztről, a teherről illetve a gyengeségről. Azért e három dologról mert szükségszerű, hogy helyes irányt vegyen hívő életünk. Ez a helyes irány pedig a kereszthez vezet minket, majd beletorkollik a teherhordozásba, illetve az emberi gyengeségekbe. Csupa olyan dologba, amiktől az emberi természet óckodik sőt egyenesen irtózik.

Mondja vala pedig mindenkinek (Jézus): Ha valaki én utánam akar jőni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét minden nap, és kövessen engem. Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét én érettem, az megtartja azt. (Luk 9:23)

Akik pedig Krisztus Jézushoz tartoznak, azok már megfeszítették bűnös természetüket szenvedélyeikkel és vágyaikkal együtt. Mivel a Szent Szellem által kaptunk új életet, ezért a Szent Szellem vezetését kell követnünk! (Gal 5:24-25 EFO ford.)

Isten arra hívott el bennünket, hogy halálba adjuk a régit, hogy az újteremtés feltámadhasson. Annak a bizonyos gabonamagnak el kell halnia. Ehhez azonban szükségszerű hogy kijelentésünk legyen mind a feltámadásról, mind pedig az új teremtésről. Szent Szellem kijelentése nélkül minden dolgunk testi erőfeszítés lesz csupán. Isten akarata azonban hogy ha már új életet kaptunk, akkor ez az élet a Szent Szellem vezetése alatt legyen.

Ez a vezetés más más terhekre is rá fogja irányítani a tekintetünket. Például más emberek terhére, s ezen a ponton nem állhatunk meg szemlélve mások milyen nyomások súlyok alatt vannak.

Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét. (Gal 6:2)

Ez a szeretet törvénye. Mert látnunk kell, hogy nem csak mi vagyunk kereszthordozók, nem csak a saját terhünk létezik.

Mi akik hatalmat érzünk magunkban, tartozunk a tehetetlenek erőtlenségét hordozni, és nem szabad a magunk tetszését keresnünk. Közülünk mindenki felebarátjának tetszését keresse, hogy azt [munkálja], ami az építéshez jó. A Felkent sem a maga tetszését kereste, hanem - mint írva van - : „A téged szidalmazóknak szidalmi reám hullottak. (Róma 15:1-3 Csia ford.)

Tehát, amint olvassuk, van egyéb kötelességünk a saját sorsunknál, a saját keresztünkénél, a saját szellemi életünkénél. Ez a kötelesség pedig az erőtlenség, a kicsik építése, bátorítása, vígasztalása.

Mert Krisztus, mikor még erőtlenség valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért. Bizonyára igazért is alig hal meg valaki; ám a jóért talán csak meg merne halni valaki. Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.

(Róma 5:6-8)

Amit Krisztus tett értünk egészen páratlan, egyedülálló, és hatalmas. Kezdjük el Őt kicsiben követni. Gondolok itt arra mikor az önfeláldozás, az odaadás hozzánk mérten nyilvánul meg. Annyira, amennyire hatalmat érzünk magunkban. Annyira amennyire lehetőségünk van! (De azért megnyilvánul!)

Mi újjászületett emberek földi keretek közt mozgunk, van állásunk, családjunk, és sorolhatnám, mégis a szeretet e kereteken képes áttörni, képes kiáradni.

Amikor leveszem a tekintetemet a saját ügyemről egy órára, és közbenjárrok valakiért, na ez az mikor valaki leteszi az életét a másikért.

Az odaszentelt élet pedig már egy magasabbfokú rendű dolog, mikor Szent Szellem belevisz az elhívásunkba. Bár magunk is gyengeségek útválasztók közepette élünk, mégis odaszánjuk magunkat az erőtlének megépítésére.

aki azt mondja, hogy benne marad, köteles (tartozik) úgy járni, ahogyan Ő is járt. (1Jn 2:6 Vida ford.)

Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak; a Lélek szerint valók pedig a Lélek dolgaira. Mert a testnek gondolata halál; a Lélek gondolata pedig élet és békesség. (Róma 8:5-6)

Tehát, kétféle gondolkodás létezik a keresztények számára. Egyik a test gondolkodása, a másik a Szent Szellem gondolkodása. A testi ember kivétel nélkül önmaga körül forog, kizárólag a saját élete, saját ügye problémája létezik. Szent Szellem azonban teljesen más! Ő mindig Krisztus életét és békességét akarja viszontlátni.

Mi pedig választhatunk: önmagunkat, s akkor megmaradunk a testiség szintjén, de választhatjuk Szent Szelem gondolkodását, törekvését s célját.

Úgy vélem, sokan ma komfortzónában élnek. A keretek adta biztonságban, melyek között megjegyzem, csak látszólagos biztonság van. Túl vagyunk korszakokon, élményeken s megtapasztalásokon, melyeken haszontalanság nosztalgiázní. Komfortzónánk kitarthat esetleg évekig, netán évtizedekig, egy bizonyos, fel kell hogy eszméljünk, s kitekintsünk társadalmi, szociális, egzisztenciális kereteinken túl. Mert Isten nem változott, Jézus Krisztus tegnap, és ma, és örökké ugyanaz. (Zsid 13:8)

Ma is hív, hogy keresztünket felvéve, önmagunknak meghalva mindennap szeretni, másokért élni induljunk. Mert Ő is ezt a példát mutatta a számunkra: ezt jelenti kereszténynek lenni szerte a világon.

Tergulicza Eszter